

॥ वेदान्त भगवाचार्य पंचनद्युपाध्याय गुरुलायसर्भणः ॥ अंश १॥ ३१५ - ३५३

पञ्चतन्वयघनश्यामात्मजनिगोवर्द्धनस्येत्पुस्तकम् ॥

॥ अथ श्रीनिवास विलासचम्पूः प्रारभते ॥
- (वेङ्कटेशः)

626

श्रीशंभुदे ॥ वंशस्ते मुरली तदस्तु भणभोगो वंफलीं द्राचली माता हं जगतां त्रयस्सुखिता वामे तरा हृत्प्रम ॥ कास्ते ते शरणं तु
३ मेव सुमुखीत्येवं हि पद्मावती वाचा संमदय नृजयत्यनुकलं श्रीश्रीनिवासो हरिः ॥ १ ॥ मवसिं धकारगमने कविता मार्गप्रका
शनेपिमम ॥ मानवमृगराजगुरोः सेवोऽपुत्रणि सरणिमावह तु ॥ २ ॥ कविता भुविता वदेव वंध्या भविता यो वदयं न वप्यते
हि ॥ तरसा करसा लववदा न्यः सरलापवर्शं वदो मुकुंदः ॥ ३ ॥ उग्रोऽप्यसत्कृतार्यः कीर्तिविहीनोऽपि पंकुयुतोयः ॥ संहोऽप्यश
निक बोरो दुर्जन संघस्तनो तु मयि करुणां ॥ ४ ॥ रसमय जनतो लुसितं सधे सभमत्र द्वा ह्जा लं मे ॥ सङ्गण संपद् ईश क मथ
भूयाद्दृत्तशास्त्रवत्सततं ॥ ५ ॥ विजयी भवतु ॥ यस्तु स्वस्वे वचरणवत्कमलोद्भासं दर्शनः ॥ जंघाव उरुषि गंभीरः ॥ धि
उदरव ह्नुति विभंगजाती ॥ नाभिवदास भूजन ननि दानु पओपगुटः ॥ भुजवत्स ह्नुत शोभितः ॥ करवत्स च्चक्रै नंद स
कः ॥ वक्षस्तु लवकांतया श्रियो लुसितः ॥ कंठवत्स न्मा ला लंकृतः ॥ मुखवत्कला निधि रणाति कृतः ॥ अधरव ३
द्रुकरकः ॥ दंतवत्मुक्तावली तृदयंगमः ॥ नयनवत्कृती लः ॥ ललाटवत्सत्तिलकः ॥ कुंतलवत्प्रामाधिकरुचिः ॥

अवतंसवत्कलापमयः ॥ श्रीश्रीत्रिवासो नाम वस्तुधाधिपः ॥ किंचुयश्चरणश्याघंभुजंललितांसश्रियं वृत्तखलीसर्व
तोमुखजातशोभान्वितपादंचवहति ॥ अविच ॥ यः पादेरसास्पृहंचक्षुः ॥ नितंबेकल्याणगुणान्वितनेत्रं ॥ वृत्तसि विपुल
नयनाभियोगंचधत्ते ॥ अविच ॥ अथोदरशोभांकंठे ॥ कंधरोत्सृष्टित्वंकेदेषु ॥ कुंतलसंस्तिष्ठतिपाणौ ॥ सदाज्ञाया
भिरामत्वंसंबन्धिचधारयति ॥ यंचांगलोत्सृष्टित्वंसंगरचितशोभान्वितसूर्यसूतं रामंरामानुजंचाहुः ॥ येनचशरेणे
वबहुविदारणसमेष ॥ सकृद्विकार्यबंधनेवापरुषाक्षरमैत्रीभाजा ॥ महावराहेणेवमहीभुजाश्लेषरसज्ञेतुमुमुदेप्रजाः
॥ यस्मैचमाधवायललितलतांगीकरणयोग्याकुडकलिकाभिरामासज्जालकोत्सृष्टिताअनेककोषस्तिष्ठतिरमणीया
योजनालताततिरिवरुक्मिण्यादिमहिषीजनतानकेवलंस्पृहयां वभूवुः ॥ किंतु ॥ लसस्तीनपयोधरचक्ररुचये
प्रकम्पोद्भवातुकूलायअक्रूरभानुकरवोत्सृष्टितायतिरस्कृतकुंजन्मैनेगजमखदक्षितिविक्रमक्रमायतथावि
धोगोषबालाजनश्च ॥ यस्माच्चबहुलयादवसंततिर्देवसंततिर्बहुलयाचाभूत् ॥ यस्पचाद्रुतकरश्रियंस

दशयोबहुमेनेश्रवांसि श्रुतयो गायंतिचेतो वृत्तिंस्कुमनस्ततयोभिनंदंति॥ यस्यचा मीकरो ज्वलाभूषा गजाश्व॥
२ चापापकारिणी भूलतामनो वृत्तिश्च॥ चामरश्रीविराजिताकीर्तिः प्रजाच॥ चातुर्धाविता द्विजाः शत्रवश्च॥ चम
रुतिज्ञाः मंत्रिणः कवयश्च॥ चारुतो वृत्तिताः स्वस्त्रीक्रीडाः परस्त्रीक्रीडाश्च॥ चतुरंगलीलाविताः क्वचित्काल
क्षेपारथाश्च॥ चराधिको वृत्तिर्वाता निवेदनं चेतश्च॥ चाराधिको वृत्तिर्मातुलेश्वरकदंबं चक्रं च॥ चापक्रीडा
युधियमुनायांच॥ चरणोपना गंगा कीर्तिश्च॥ चपला लसमना स्त्रीकटाक्षततिः शत्रुश्रेणिके॥ चेलाकर्षण
तक्षराः स्त्रीणां कामिनः वर्षासिकर्षकांश्च॥ चकोरकान्दहायीमुखचंद्रः कुचश्रवणितानां॥ चपेटिकाशत्रु
मुखेचर्याच गुणानां॥ चेतःप्रसादरम्पः सर्वोपिजनः कटाक्षश्च॥ यस्यचस्मरविद्वेषीसंदर्भावः प्रतापश्च॥
स्मरणश्लाघाः द्विजावीराश्च॥ स्मरतिमनोज्ञावृत्तिता जनता वियोगे भर्तृसौंदर्येण च॥ स्मरोच्चिताकाराः
पुरुषाः स्त्रियश्च॥ स्मार्ताः आचाराः शत्रवश्च॥ किंचस्मरचित्तव्यथोद्युक्तस्त्रीजनो नमिन्नजनः॥ स्म

यशोभाधरो भटवगेनि शत्रुवर्गः ॥ यस्य च राश्रे हरणो द्योगभ्रष्टाश्रो सरिपुवी राश्र ॥ हरागदधानं दनलिप्त
कुचयुगी अधरपुटी च स्त्रीणां ॥ हारावगुंठितकंटाः सकृदः शत्रुचश्र ॥ हेलासत्ताः कामिनः कर्षकाश्च ॥ यस्य
तुरंगखानेऽश्वाः वेश्याश्च नदंति ॥ त्वरान्वितमश्वचक्रचक्रं च ॥ त्वचारुचित्तशोभं मृगकदंबं शत्रुचंद्रं च ॥ त्वंग
दभगशोभान्वितः सिन्धुभुजः शत्रुभुजश्च ॥ यस्य चरविहितशोभमप्यरविहितशोभं चक्रं ॥ किंच ॥ गार्तानिसदो
विताभिभुं उल्लान्यवितानि ॥ हारिविहारिविहारिचस्तनमंडलं स्त्रीणां ॥ यस्मिन्शासति वसुभती गिरिविभ्र
माः गजा इव हिमाः समदाः द्विजा इव गजाश्च ॥ सकप्रतीकस्पृहणीयाः करिण्य इव तरुण्यः सार्वभौमयोग्याः
तरुण्य इव करिण्यश्च ॥ कलमहिता वाणी वकेदारश्रेणी बहुधान्यदद्याकेदारश्रेणी वनाणी ॥ अधिकामित
संगाः स्त्रियः पुरुषाश्च ॥ अधिकवचस्तिरिम्पाः भटाः शुकाश्च ॥ अधिकवलिताः शत्रुवः स्त्रीकटाक्षाश्च
॥ अधिकं परहिताः रणे भटाः सभासुवाचः ॥ किंच ॥ सिंधुष्विवाधिकपोतप्रचारः गृहप्रागणेषु बलभीवि

३ टं केषु ॥ महारण्येषु अधिक को कागसविलसतं कामिषु प्रमदवनेषु च ॥ शत्रुरिवाधिकमलयशोभाधरः वसंतैवायु
र्गुवसुस्त्रीकटाक्षश्च ॥ ग्रीष्मेषु वाधिका कौलदर्पहृतिः विषवेद्येषु मृगयासु च ॥ स्त्रीजनते वाधिकं पाकामितश्रीः अ
हितततिः कविता च ॥ पिकाइ वाधिकलाभापाः बालकाः विहंसश्च ॥ किंचाधिकपटोत्सवताः अधिकचोरीकृतशो
भाः अधिकोपचारविदग्धाः स्थियो नपुरुषाः ॥ अद्भुतमेतत् ॥ यदेते राजसन्धिवाः बहुलरचितशोभां वहेति ॥ त
था हि ॥ लक्षोपकारमंत्रविदः रत्नोपकारमंत्रविदश्च ॥ लक्षणप्रकारज्ञाः रक्षणप्रकारज्ञाश्च ॥ लतांगीकृतप्रणयाः
रतांगीकृतप्रणयाश्च ॥ किंच ॥ बहुललामान्विताः ॥ बहुलसामान्विताः ॥ बहुलसुण्यालिंगितवक्षसः बहुसरण्या
लिंगितवक्षसश्च ॥ बहुलाज्योपभोगक्षमाः बहुराज्योपभोगक्षमाश्च ॥ बहुलचितशुभाचाराः बहुरचितशुभाचारा
श्च ॥ बहुलसाहसोचिताः बहुरसाहसोचिताश्च ॥ किंच ॥ सगदः कुमुदकएव ॥ पुण्यजनविद्वेषिणी कौमोदकी ३
च ॥ नाभिजातः सतदेव ॥ अप्रमदः सनकुमारएव ॥ उग्रप्रियाः पशवएव ॥ विषमदृष्टिः पशुपतिरेव ॥ अपिच ॥

मधुस्थितिः सरसि जेषु ॥ मागधो ह्वासः स्फुटिषाठसमये ॥ रसभंगककत्वं तरंगिणीषु ॥ कुप्रीतिर्महाबराह
स्प ॥ कुमारिकारब्धाकन्यानां ॥ कुसुदाकरत्वं सरसां ॥ विषमहिततासर्पाणां ॥ दुष्कीर्तिकुल्यासु ॥ दुर्बिजदर्श
नंमंत्रशास्त्रे ॥ कुशासनग्राहितं तपस्विनां ॥ सवितृद्वेषः सेहिके यस्य ॥ मातृविरोधः शुभस्य ॥ किंच ॥ कुवेण्याख्या
मस्थाधार्म्यानुव्रितानां ॥ विक्रान्तसंगः ग्रहाणां न्यूनां ॥ पराभवः संवत्सरेषु तस्यैवस्य ॥ विनायकत्वं गरुडे भवकृत
थागतेषु सुहृत्लासु ॥ सभाससेनास्फुटितं विविषुमाणि वधमालासु नैव भूव ॥ अपि च ॥ सुमतः स्फुटितदि
जः पूषा ॥ उग्रकराभियोगभाक् कमलवर्गश्च ॥ सञ्चक्रशब्दवाच्येषु अरसंगतं मायुधं सूर्ययोगहृदोभंकोकच
क्रमाहुः ॥ कलोह्वसितेषु कलंकीचंद्रः पक्षपातीपिकश्च ॥ किंच ॥ श्रीमत्सरस्तिः कीर्तयानेषु कंठेषु च नलोकेषु
॥ अलंकारोचितत्वं सीतायाः पद्यानां च न जनानां ॥ सतममहीशतदः जलदकालः सर्पराजे न राजसु ॥ किंच ॥
अपदानिशत्रुं वृंदाविषयकदंबं च ॥ ससद्यात्रिकवित्तिकुरं वणिशत्रुं जालं च ॥ अनुगतमृडानिमोगिचक्राणि स्त्रीजा

तंच॥षवित्रा षिद्धिज कुलातिशयं च॥नालीनिनाली वृंदा निगजयूथं च॥भानिनक्षत्राणि जनकदंबं च॥संस्वंगरहितभावं च
४ षमहितत्वं च पल्लववृक्षं च॥सेन्ये सरसि रमण्यो जानत्या मृद्रुजा लेषु ॥१॥ किंबहुना॥ विधः संपदिचापे सोसोनस्तारापत्रिणि
॥२॥ तस्मादस्मिन्महीपाले राजत्वं राजते सदा ॥२॥ किंच ॥ धनुर्विद्यावतां श्रेयान् ज्योतिषां यो भुमानि च ॥ यज्ञसायस्य भाति स्म
द्विता रानाथ वज्रगत् ॥३॥ यस्प प्रकृतयो वश्या इन्द्रियाणी वचे तसः ॥ नयेन तस्प विद्ये वशुशुभे ते न मेदिनी ॥ ४॥ पुरी यस्प ज
नेः पूर्णजिता गुणगणे रिव ॥ हयाय स्प जवेर्युक्ताः सपक्षा इव मारुताः ॥ ५॥ भूमे र कृष्टपच्यत्वाद्दृषांतिः शेषित -- ॥ यस्मिन्
राजनिजानीमो ज्वा कृष्टिर्नैव विद्यते ॥ ६॥ प्रजाभूत्यर्थमेवास्प धृतिश्चापकलत्रयोः ॥ संरम्यो ह्यसंतो जानंति तद्विग्रहकल
क्षणं ॥ वेणीस्रोतो निशारात्रीरतिः कामनितं विनि ॥ रोहितं यद्रिपुस्त्रीणा मृजुशक्रशरासर्न ॥ ७॥ किंच ॥ यश्च सतिलकत
याचित्रकामितसौंदर्यः ॥ सहलयावभूषिततया विपुलकटकरचितपुत्रागशोभांचितः ॥ गौरां वरतया शुभानंतश्री ४
विराजितः ॥ किंच ॥ माधवतया वैशाखे उतः ॥ अंबिका नंदनतया वैचित्रवीर्यः ॥ निर्जरतया वैमानिकामितरूपः ॥ स

आलालकृततया वैजयंकरुचिरः ॥ सुमुखोपि वैमुख्यस्तित्युक् ॥ सर्वस्वरुद्रपिवैरोचितः ॥ मेधाधिकासक्तौ
पिवैराधिकासक्तः ॥ वैकुण्ठोप्याशुगसंप्रदायजः ॥ अपिच ॥ यस्यपुरीअथाधोवद्वारका ॥ यन्नहिरामानुरक्ताः ॥ उद्धवप्र
णयिनः अक्रूरकर्मनुकूलाः ॥ सुमंत्रो हसिताः ॥ सुयज्ञाभिरामाः ॥ लखद्वारथाः ॥ सुमित्रोपेताः ॥ निवासिजनाः
॥ यन्नचस्तनरुचिरोमेघएवतस्त्रीजनः ॥ मदमरुचिरः वासुदेवएवतुगजसंघः ॥ कदनमंजुर्भटवर्गएवतुकुंतलक
लापः ॥ किंच ॥ भवनभूषणानिकेतकदलानीवकलत्राणि ॥ अपिच ॥ कृष्णमंजुलापिनकृष्णममजुलावीणा ॥ कथं न
सास्वर्गादतिरिच्यते ॥ यतः यन्नस्वर्गसदापविघटितत्वं ॥ महाकुलगिरिपक्षछेदकेप्रभुता ॥ कुमुदहितकारिण्याः करिण्याः
अनुपमाभिधानरमणीयता ॥ वसंतमाधववसुमनसप्राहुः ॥ सदासुलकविस्पर्धुस्पर्धिनुगुरुमाहुः ॥ सदात्राक्रयशोभां
बहतिदेवगणः ॥ कृष्णानुभावमंगीचकाराग्निः ॥ वैवस्वतंयमदेवमाहुः वरुणस्तुनविप्रचेताः ॥ अलीकदृष्टिश्चिवः ॥ कु
बेरक्तगुह्यकामितप्रणयः ॥ किंबुहुना ॥ रचः पुरंदरंवहतीति लोकवाद् ॥ अलमतिविस्तरेण ॥ यश्चस्करवरदः स्करचर

५ रः सकलः सकलो बलो बली सततं ॥ कलितप्रमदो ललितप्रमदः सरसश्च सरसश्च ॥ ३ ॥ पादेस्य हिमालती कुवलयं
 यस्योदरे राजते वक्षो लंकरणं तनोति कमला वासोपिको जालये ॥ कुंदश्रीः कुमुदोत्तसञ्च भवन्तु रोपशात्सदा जीया
 त्ससुमनोभिरामचरितः श्रीकृष्णकल्पद्रुमः ॥ २ ॥ यस्य च ॥ पंचधारातिभयं करमपिसहस्रधारातिभयं करमश्वरुं हं
 ॥ अख्येतत् ॥ सहिकदाचिन्त ॥ निरंतरकरवा तु भवकुंठे तरमहिम्नि वै कुंठे वनितासु न चरमयारमया सहस्रमभाणो
 धरणितलशोभा दिदृक्षया तत्र तत्र पर्यटने काकी कस्मिंश्चित्प्रदेशे ॥ खड्गचक्रशरासनशिलीमुखोद्भासितं ॥ म
 त्तसारंगहरिचक्रिशोभितं ॥ जनेकभूदारुकुलसेव्यमानपादं ॥ महाराजमिवाशेषभूभृदुत्तंसं ॥ कंचनपर्वतदद
 इ ॥ स एव हि वरचक्षुःश्रवणनिर्जरकन्यकाविहारभूमेः ॥ विश्वाधिकां कांचनश्रियं वहतः ॥ धराधरख्यातिंगतस्य
 ॥ गोरकृतेः ॥ अग्राजस्य पर्यं नाग्राजस्यं शिवतारः ॥ शोषाचलो नाम ॥ यश्च ॥ गिरीशोपि चंद्रस्य रूपः ॥ तुंगभ
 द्राकृतिरपि शतद्रुशोभितः ॥ अथ चैनमा लोके यतस्तस्य चेतसि चिंतासमंजनि ॥ किमयं विधा भवेत् ॥ नहि नहि

हि सहि करीरजाततिरक्तमयि मायं पुनः स्वपादेकदेशाश्रयवर्द्धित करीरजातः ॥ नापि मेरुः सच करान्नी उं ॥ नापि
महेन्द्राद्रिः स ह्ये करामाश्रयः ॥ अथ वा सो यमेव भवेत् ॥ दोषमारुतविवादेन भूतलप्राप्तः ॥ दिग्भोगिकुलप्रणयि
नः ॥ कलधोतरूपस्य ॥ रत्नसानोरपत्यं सर्पराजस्यां शिवतारः ॥ भगवान्भुजंगाद्रिः ॥ भवतु यो वा को वाऽवगाद्य
तावत्पश्यामीति ॥ ततश्च तथा कृत्यासानुगोप्ये काकीकृपादो रुनितं बुमध्यदेशो लूसो भिक्षोभां ॥ सुखलितकण
नेत्रां ॥ शिखंडिमनोस्रदंतावलीविराजितां ॥ कुंतलसक्तेतकसर्मां ॥ पुत्रागस्पृहणीयापर्वतैकदेशाच्छली ॥ तत्र कंच
नवनदेवतां चापश्यत् ॥ अथ तथावनदेवतया देवाय मुद्गुतनिदानं पर्वतैर्द्रुः ॥ यतो स्प मनोजवसखं ॥ तथा हि ॥ अत्रेदं न
दं वनं ॥ यत्र समं दारसं दं मनुभवति जनः ॥ ग्रामोतिच संतानं कर्षं ॥ महाकल्पलतां गीकरणवृद्धस्पृहश्च ॥ लसद्दिपारि
जातं च हरिचंद्रं पश्य ॥ किंच ॥ सदाखंडलसद्दिचारश्च लसति सदा मराली सचारश्च राजते ॥ ललिततापसरसां गणश्च
शोभते ॥ अपि च कदाचिद्भ्रतुरागरं जितांबरः ॥ नरकरीदभसिनभूषितः ॥ परिगतमुनिगणः ॥ निकरश्चोभमानक

रीरः ॥ निरुद्धाशा व काशः ॥ अनुकरोति संन्यासिनः ॥ क्वचिस्स नारदः ॥ पर्वतत्वं सफलं यति ॥ क्वचित्कोत्रि क म द ना क सो म शि
द शिव वरुण वास ल या स्वर्गद्र वो प ल क्ष प ते ॥ किंचिद्दि ह स्प दे वे तः पश्य ॥ अत्र ह रि प ति र्ग जं वि दार य ति ॥ शरभः के स रि णं वा ध ते ॥ क
स त्त्रा सि त ल क्ष्म णः ॥ रा मा न लं भ क्ष य ति ॥ नी लो ग व य श्रो त्मू लित रं भः प न स म पि भुं क्त्तु मि छ ति ॥ अ नं त शार वो ल्प सि ता ग म श्री
न्यं कु ब्र जा रा धि त पा द दे शः ॥ ना ना दि जा ला प म नो ह रो य मा र्च य ती त्वां वि वृ णो ति शै लः ॥ १ ॥ इं द्रा णी रु चि र त रा शी रो मि रा
मो ज्ञा ते रा व त व र कुं भ र म्प ल क्ष्मीः ॥ सो यं नि र्ज र व नि ता वि हा र भूमिः शै ले शः प्र थ य ति पा क शा स न त्वं ॥ २ ॥ किंच ॥ कृ हि
त मि लिं हा व ह ल म रं हा प रि म ल पुं जा क लि त क रं जा ॥ इ ह नृ प म स्त्री व्र त ति म त स्त्री नि वि डि त प त्ना कु क्त म वि चि त्वा ॥ ३ ॥ सा श्र
य मि ति उ त्त र तो दे हि दृ ष्टिं ॥ म ध रा व न्यां कृ ष्णे ने व व न्यां कृ ष्ण य र्म ना क्री डि तं भ वे त् ॥ य तो यं प र्व तै क दे शः ॥ ही न व कः नृ प हं
सः ॥ मृ दि त शृ गालः ॥ उ त्स न्न वा णो दग्ध भूमि जः ॥ त्रा सि त ग ज म त्रः ॥ द ल न्म ल्लि का जा ल नि र्य ल नि र्य न्म रं द द्र वा सा र म
ता लि गी तं ॥ स मा क र्ण य द्विः कु रं गे र्दि पा रि वि लो क्वा पि नो भू दु जं प्र या तं ॥ १ ॥ इ तः पुर स्ता ड्वा र स म र इ व ध नं ज यो ल्वा सो दृ

श्यते ॥ तथा हि ॥ विषक्षीभूयश्चकुर्विर्नश्यति ॥ द्रोणो विमृदितपक्षः ॥ भीष्मो यमुत्सूकोपिग्रस्तः ॥ अत्रात्रपलायितं जाल्येन ॥ कर्णो
पिदग्धः ॥ एकाकिना धार्तराष्ट्रेणो मृतितं ॥ अत्रात्रशरासनानां भंगः ॥ शिखीमुखाश्मत्तलक्षाः संचरन्ति ॥ सर्व एते भूशृतं खेदयं
ति ॥ क्रीडतीरांनीलतमालां वनलक्ष्मीश्चाकाशमाद्ये सानुनिजातां गजवृद्धैः ॥ दृष्ट्वाकांतां विस्तृतपक्षो घनबुधान् यतिपक्षीम
न्तमयूराभिधुएषः ॥ १ ॥ किंबहुना फाल्गुनिलको ह्यासीरं भारस्यश्चरूपवत् ॥ नेत्रवत्कमलानंदीकांतानां पद्मगाचलः ॥ २ ॥ क
चिच्चतालाधिकसंदरश्रीः कचिच्चकुंभोन्नतचारुलक्ष्मीः ॥ कचिच्चपीनोच्चकरीरसंपत्त्रे पाचलोयंकुचवन्मृगाक्षपाः ॥ ३ ॥
इतिसादरमुपदिश्यमानानि च स्तुत्येक्षमाणः ॥ कचिल्लदेशो ॥ अगस्त्यभयाद्विलीनमिव सागर ॥ सिंधुनिर्माणसभ्यस्वतो वि
श्वस्रष्टुरुच्चावलीबहुरिणा कल्पितं ॥ अभिनवसमुद्रनिर्माणसमय इव तथेः पुराणानेकपारावारप्रक्षेपच्छानं विश्वकर्मविनि
र्मितसज्जनहृदयनिर्मलानेकस्पटिकसोपानावलीप्रतिविंबितस्करभिलमरंटाधाराकलितललितविसुकुक्कमसौरभ्यलुभ्यन्म
धुरमधकुरनिकरमंजुगंजितसमाकर्णनविचशांतरंगकुरंगशावकमारणे अनिपतद्विफलीभवदुडुनीनसहस्रमंदाक्ष

कद्रितमनशाईलं ॥ जलार्द्रविशदवसनांतरितप्रसुतोपलक्ष्यमाणपीनोच्चकुचकलशसंजाततमत्तमातंगकुंभकगलभ्रम
 जनितविदारणस्पृहागतकंठीरविकिशोरकभयाईसज्जदूनदेवतानिकरंदेवार्चनकुसुमापचयासक्तचात्यावधिबुद्धब्रह्म
 चर्यव्रतदूरीकृतमदनतंत्राभ्यासमुनिकुमारकनखांकुरक्षतजनितसीकारानुमीयमानजलविहारपरवशाजलमा
 नुषीजनवदनपद्मभेदं ॥ तदनिकंटावटखलीनिनीनर्जुभमाणपुभावलीलाविवशविद्योधरवरमणीमणी
 मसृणमंणितश्रवणजनितकपोतपोतकंठारावभ्रमभ्राम्यजेगेयशातसंकुलं ॥ वराहवनितादत्तगाढांक
 पालीदोहदप्रकुल्रवालकुरवकवनीपरिगततटेकदेशं ॥ कामिनमिवोक्तिकासहस्र ॥ अर्जनमिवसिंध
 राजपरिपंथिनं ॥ ललनाहस्तमिवलसदूर्मिकाचक्रं ॥ उच्चैःश्रवसमिवशुभावर्तद्वयं ॥ साकेतदेशमिवोर्मिला
 स्पदर्शनमुद्रितलक्षणं ॥ राजाभिषेककालमिवपुंउरीकषायाविषण्णकलहंसं ॥ कालियनागमिवरुद्रवेणी
 समं ॥ कलशापारावारमिवजलेकदेशकरवक्तसचक्रिणं ॥ जनितपद्मच ॥ दृष्टमातंगकुलविहारमपिशुद्धं

सषंकजातमुपिनिष्पंकजात ॥ जडाज्ञयमपिनवरसौख्यसितं ॥ स्वामिषुष्करिणीतिविश्वविरव्यातं ॥ कसपिका
सारमपश्यत् ॥ अथतदवलोकनादिगतपरिभ्रमणायासः ॥ क्षणविश्रम्भहंसइवकेवलंक्षीरमयमाहार
मुपकल्प्यमाध्वइवस्रह्वातागममभिर्नन्दनू ॥ ततीरएवतक्षत्रगणस्येवसबद्धमूलस्य ॥ शिवचंद्रस्येवसदा
बालस्य ॥ भागवतस्येवविलसदनेकस्कंधस्य ॥ सृजनस्येवसफलजन्मतः ॥ गरुडस्येवसुपर्णस्य ॥ चिंचा
तरोरधःप्रदेशे ॥ पातालगतागतमार्गमिवसुसंधरानामिमिवकिमपिचल्मीकमलोकयदचिंतयच्चइदमय
स्माकमावासखंडलीभवेत् ॥ यतोनिर्कटएवेयंपुष्करिणीघनरसमयीचनितेवसुखयतिस्फलितस्यापाच
अयंरक्षोपिकुटुंबीवसार्थकितकतरुतस्तोषयतिद्विजाश्रयश्च ॥ इयंकल्याणीगगनगंगानिवसत्यविहूरे
सरवीवानुकूलितकमला ॥ धराभियोगइद्याच ॥ एतेपक्षिणोपिकृषिगणाइवपुराणागमप्रणयिनःस्वेदम
पंनयंतिसकलकलाश्च ॥ एषभगवान्क्रोडरूपीहरिरत्रैवनिवसति ॥ नूनमयंकलितधराधररुचिरेनाम

ह्रीं क्षणमपि न विमुञ्चति ॥ इत्येवमात्रोच्य यास्य मकरोत् ॥ ततश्च गतेषु केषुचिद्दिवसेषु ॥ कदाचिद्दूमलूरवि
धरात्त्रिगत्य क्वचिद्दुनो द्वेक्षेयास्वनु ॥ ओ उ जा तित या नारायणावतारतया च ॥ भूदारं ॥ जंगममिव रजताद्रिं
मूर्तिमंतमिव रौद्रसं ॥ जनकमिव शोषान्च लस्य ॥ घोरघृष्यं कुरदृक सपत्नेन कदारवेण हसंतमिव पुष्कर
वर्तं ॥ स्मरंतमिवाद्यापि हिरण्याक्षयुद्धसंरंभस्य भगवतं कुहनावराहमुद्राक्षीत् ॥ तदनु अनिमिषलोचनलो
भनीयश्रीः ॥ लसत्कोटाकृतिः ॥ गौरपयोधरराजमानदिभ्यः कांतिः ॥ अचला नंद हेतुः ॥ अयं जगत्स्वपुर्नासा
विवरालुब्धजन्मा ॥ स्तब्धरोमा ॥ इयं देवी धरा च ॥ भवतु ॥ हिष्ट्यादृष्टि मार्गमगमदेतन्निधुर्नतदेतत्प्रणाम
विषयीकरोमि ॥ इयं सरलतामुद्रुणानां ॥ सेयमम्लानतापुष्पाणां ॥ अवि कृतिः क्षीरस्य ॥ मणेरकाटिप्यं ॥ नि
धुवनस्यानवसानं ॥ लक्ष्म्याः अचांचत्यं ॥ विदुषाममासर्षं ॥ तपसोनिष्कासता ॥ मेत्याः निवर्जिता ॥ स्त्रीणां यो
ग्यसमागमः ॥ सुकवेः श्लेषकाव्यरचनावेदगर्भं ॥ सकलजनश्लाघनीया भवतीति निश्चित्य ॥ यावत्तथा कर्तुमि

उत्तिता बद्ध राह देवोपि दूरात्त्रिरीक्ष्य ॥ हं हो पुरत एव श्रीनिवास इव लक्ष्यते ॥ अयेऽधरस विनिर्जित न वसुधे
वसुधे त्वमपि विचारय ॥ तव कुचाभोगे नेवचक्ररुद्येन करेण ॥ चंद्राचलसौंदर्यहरेण मुखेन ॥ सरलतामनो ज्ञेन
चरितेन ॥ मदाश्लिष्टेन लोचनयुगलेन सर्वभूभद्रपहारकेण प्रतापेन ॥ राजमानो राजमान हरि वदने वदने ता वा
यंश्रियो न वेति स्वभुजा चालनं ॥ कचधि कृत गोत्रया गोत्रया सहस्रं पद्मं ॥ फुंल्लपंकजनयनः ॥ द्रुतमागत्य प
दयोर्नमंतं स्वेन समंतं ॥ वस्वर्किं मतत्कभगान् ॥ कायंपन्नगादिः ॥ कागमनक्रमः ॥ कदरनि ॥ अयंपरिपाकः प्रा
चीनपुण्यस्य ॥ इदं फलतपस्तपोः ॥ इयं सूचना भाविकल्याणप्राप्तः ॥ सर्वथानमोक्तते भवैर्गते ॥ अतर्कितघट
नापटवे ॥ भागधेयायेति व्यवहरन् ॥ हरन्निवमानसं ॥ ध्यानसंगत इव किंचिच्छ्रित्वा ॥ वीरलक्ष्मी न संक्षतायि
तहिरण्याक्षगदाघातकिणांके वसुमती कठिनतरकुचयुगलसंघर्षमस्त्रिणितेभुजांतरे क्षणं कृत्वा वत्सहिष्या
ता दृशमहावीरकदंबुकालरात्रिकल्यात् ॥ भारतसमराद्धसाया इंदिरा देव्याः सौभाग्या देवो वरितं जानामि ॥

भवतु तावत्कथयेत्कच्चिकुशलीयाद्वेषु कौरवेषु चक्रराजस्य मार्गप्रवृत्तेषु ॥ अधककुलशिरवान्गिरुग्रसेनः धृ
तराष्ट्रश्च ॥ देवकीनाशस्य हास्यनं कंसो युधिष्ठिरश्च ॥ स्कवलांगजप्रणयी अनिरुद्धः कर्णश्च ॥ तोषितसांबः प्रहृष्टः
गंडीबंधन्याच ॥ उल्लसदतिरुद्धकामः बलभद्रः दुयोधनश्च ॥ श्रवणतोषितकर्ण उद्धवः शकुनिश्च ॥ सदानुपगत
दसस्त्रीतिः कृतवर्माभीमसेनश्च ॥ अयमेभूत्सर्वे गुणैराहृष्टीः श्रीनिवासस्य दीक्षणात् ॥ बहुना किंचिदाश्वेषैर्धन्याः क्रो
डस्त्विति श्रमे ॥ १ ॥ इति बद्धलपः ॥ कृभवानित्यादिपूर्वोक्तिमेव स्तब्धतारैर्चालितमौलिना साग्रुडापितांगुलीकं
प्रेभाषे उग्रनृतेनापि क्वचिन्मोतमुद्रया क्वचिर्दतव्यथापिशुनशुष्कहासेन क्वचिर्कंठरवेणापिनस्कवधवजंस्ववृत्त
व्याख्यापयित्रालक्ष्मीनेत्रासहकस्मिंश्चित्प्रदेशेक्षणमोसांचक्रे ॥ अथ श्रीनिवासोपि प्रेमाद्रिया विनयबहुलया
तद्वाचाभिनंदितः भगवन्मायादंष्ट्रिन् ॥ सरसाविशसक्रोडीकृतसारगुणातनुश्चवाणीच ॥ नानार्थाय प्रभवतिक
स्य नदृष्टाकृतावाते ॥ १ ॥ किंच ॥ देवाय कंचित्कालं वक्तुमिच्छामि ॥ तन्भवतो भूमिकामये इत्यकथयत् ॥ तज्जुवा

किमयं प्रभोः वराहदेवस्य महिषीं विश्वभरदेवीं स्वीकर्तुं शिष्यतीति ॥ किं निष्कोपशोणिते क्षणे पौत्रिकदंबे विलज्ज
मानायां धरादेव्यां वराहदेवेषु दर्शदं इति वदनंदरदशितमंदहासे ॥ श्रीनिवासमन्मनीषितमप्येतन्नकेवलमेका
मेवधात्री किं हि मां वकुलमालाभिधां धात्रीं च स्वीकुरु कुरु कुरु कुरु प्रणयिन् आदौ भक्तैर्मर्द्दिनादिमानः कार्यः ॥ वत्सेतदपि
जानामि नावयोरंतरमिति ॥ तथापि कालः कलिरागतः ॥ त्वमपि स्तोके जलेन मज्जसि ॥ तदपि ज्ञातपूर्वमेव ॥ यत्मा
त्स्येकमनेचाप्यवतारे स्वल्पं रत्नं प्राप्याक्रांतवानसि सकलमपि भुवत्खलं ॥ नो ह्युघं मर्मपरेषां ॥ अथलाकिनः का
यं जिरटानां ॥ तथापि मर्यादाकापि वरमिति च दत्ति ॥ यद्वा ज्ञापयंत्यायं वरणा इति दशितं विनये चास्मदेवे अतिक्रामति घ
टिका ह्येवियन्मध्यमारूढेतमः कुलाचिन्नभानौ चिन्नभानौ ॥ जाता कस्मिन्कमेघरावमतिभिः संभवितः के किमिनि
धतिभ्रमगाढलग्नवन्तितैरानंदितः किन्नरेः ॥ श्रीमत्स्यन्नगज्ञौ लराजवसतेः क्रोडस्पलक्ष्मीपतेर्नादिब्रह्मसयोल्ला
सवितरं मध्याह्नेरीरवः ॥ १ ॥ ततश्च यथा रत्नं सबकुलमाला धरां स्वीकृत्य प्राप्तः ॥ अथ विश्वभरया पृष्टतद्

३०
तां तो वराहः कथयामास ॥ शृणु देवि सरसे रसे सावधानं ॥ स्पर्शाना नंदभाक् ॥ अनुल राजसंपद् ॥ भूभृत्करप्रसारमहि
तः ॥ अखंडचक्रश्रियंदधानः ॥ तव कुचाभोगइव न्यवसञ्चोलमंडलं ॥ चो लो नाम महीपतिः ॥ यस्मिन्विलसति लोचनं
लोभनीयरम्पाकृतौ ॥ सन्मालापरिगते सुवृत्ते ॥ अत्युन्नतधर्मशालिनि ॥ तव कुचमंडलइव राजनि ॥ अहमिवात्रिसिषुश्रि
यंदधानः ॥ सात्विकभावमापन्नः ॥ सकामः सकलौपिलोकः ॥ एवं स्थिते ॥ कदाचित् ॥ कापिलसशृंगारोचिताकारा ॥ सु
रभिसुमनोहारिणी ॥ गोपालबालिका ॥ स्वसमानां कामपिगामानीय विक्रीतवती ॥ सराजातां रोहिणीसत्यपिमहिषी
वर्गेपुत्रार्थमचीकूपत् ॥ साचगोश्रिरंतनेन गोपेनया ल्यमाना प्यरुन्नतं भूभृच्चक्रति कुमारं शोषाचलमाश्रित्यपां
कलेवाक्षीराभव नमायाति स्म ॥ अन्यदा तु ॥ राजदंडभीत्या च स्मीके क्षरक्षीरामाराद्धिलोक्यतां धेनुं ॥ परशुनाजामद
ग्रइवक्षत्रियततिमखंडयत्सगोपालः ॥ सापिकुहनाधेनुयोगिराजिरिवकालजवंतं कुठारप्रहारं यावद्विफलयति ॥ ३०
तावदेवकल्याणिकं कथयामि ॥ वसुवाक्कदेवस्योदुंबरक्षीरार्ककापिसिगवेषणदशासंवृता ॥ तदृष्याकर्णय ॥ यस्य

रस्ता दृत्तमिति ॥ ततश्च तव गेयमिव ता ल प्रमा णो ज्व लं र क्तं पश्यतो गो प स्प सा व रूडा जा ता ॥ या मुचु कुं द स्या प भंग का रिणो
य च न स्प ॥ अथ वा सरस सा हि त्य निर्द क स्प दु ष्क ये ॥ अथ द्वा वृत्तांत श्रो ल आ ग त्या लो च या मा स ॥ अही को य म डु त द
इति ॥ स्क प्रती को पि सार्व भो म इ व दृश्य ते ॥ क त्यो पि पु न्ना ग इ व रा ज ते ॥ स ग्री वो पि व ला ह क स्या तु क रो ति ॥ नी लो पि
न ल स्क दरः ॥ ति प्ले त को य मि ति जा ना मि ॥ कि म यं प्र ता प नि धिः स म्पार्थिः ॥ न च य म रु शां तु भा वं ध ते ॥ स्नि ग्ध ष्टा
यः स म्प्रा श्रो भ वेत् ॥ अ ह ह नि शो ल्व स दं व र परि ष्क तो यं ॥ भ व तु यो वा को वा क थ मी दं स्पे ता दृ शा व रूडा कि मि ति सं भा
ष या मि ॥ य द्दि त मे व पृ ष्ठा मि ॥ ना यं प्र ज्ञा व तां पं थाः ॥ अथ वा अ ना लो कि त के न य था ग तं ग ष्ठा मि ॥ त द्दि त रा का नि
स्त्रि श ता ॥ अथ वा म दी य गो क्षी र म न्वा ये न पि व त स्तं बो चि त मे व जा त मि ति भ णा मि ॥ त र्ही थी पि शा च स्प गृ हा न य न
प्र का रः ॥ इत्ये वं वि वि ध प्र का र मा लो च्य क थं क थ म पि म धु रा धि पो य मि ति ज्ञा त्वा नि श्चि त्य प्रा स का लं प्र ति क्रि ये य मि
ति ॥ या व दं उ ब्र स णं तु मि ष्ठ ति ता व दे व तं दृ षू दे वो पि प्र को प स्फु र द ध र वि नि र्ग ङ्गु क्षा क्ष रा णि श्रा व या च का र ॥

रेरेचालेंद्रसाधरेसाध्यतुष्टितं भवताना यंतवापराधः पापीयान् श्रीमदस्त्वामुतरः कथयति ॥ प्रायस्त्वद्विधः बहवो महताम
 वज्ञानास्त्वानुरूपं फलमापुः ॥ तथाहि ॥ निमिसदनयो विदेहभावः ॥ चित्रकेतौर्नहुषस्वचः हित्वं ॥ जयनलकूबरादेः पुत्रा
 शित्वं ॥ त्रिंशं कोरिद्रकम्यस्वचमातंगता ॥ अतरुवमप्येवं भवेति ॥ तत्रुत्वासभूमत्तद्वाग्ज्येण ताडितोनिः सज्ञानिपपाल ॥
 देविवलग्नतुषीकृतानंतेऽनते ॥ चित्रमेतत् ॥ कुठाराहतिरेकस्वगोपस्या न्यस्वपंचता ॥ पश्यपश्य वरा रोहे तद्व्यस्वपि
 शाचता ॥ १ ॥ चक्रिणा श्रीधरेणा यं कल्मीकरुत्तानवासिना ॥ तेनचो लोनरेद्रोपि क्षणादुद्देजितः प्रिये ॥ २ ॥ अथतस्मिन्मो
 हमापन्नेभर्ताजीवदानेनापिसकार्य इतिजलसेकादिना कृततत्रवोधप्रयत्ने कस्मिंश्चिन्मंत्रिणिदेवप्रकृत्या कथाधुतन
 योर्यं नृसिंहेनत्वयार्दुय इति चित्रसमुद्रोदरभज्जनं चेतसः ॥ दाहशक्तिश्रंद्रिकायामपिदृष्टाभवेत् ॥ कठिनमपिहृष्यं
 गवीनमितिसचेलांचलप्रसारं प्रणमति श्रीनिवासेपिमं दीभवत्कोपावेशे ॥ सकक्षास्फालनं नृत्यति गगनतत्रवलं वि
 निकलहृदनिनिर्दिष्टे मुनींद्रे ॥ अयमस्याभिनवविशाचस्य चो लदेवस्य वा स्तार्थं कृत्तमिति प्राक्कृत्ता क्रंदद्रुतकुर्दुव

कंजीर्णशास्त्रलीतरेनिवसितिवेतालभ्यगणे ॥ राजाचो लोपिकथमप्युद्दुः सांजलिर्बंधं वाचधुवाच ॥ अं वा विमुखो भीष्म
श्चिरजीवप्रमदकः प्रजारहितः पात्रं नासीत्किंते करुणायाः किं तथा विधो नाहं ॥ १ ॥ अथ वा किं प्रार्थनया ॥ महतां शापे न जग
त्यस्मिन्को वा नष्टः इंद्रकर्मस्य पुत्रागत्वं ॥ नरकूचरस्पर्कनत्वं ॥ नहुषस्य च कित्वा मवममापि देवस्य शापः कामप्युन्नतिं न ये
दिति ॥ ततश्च श्रीनिवासोपिश्लेषकायबंधवक्ष्णं कठिनस्वभावः ॥ द्राक्षामधरं मधराधिपो वाचमुच्चारयांचकार ॥ भो भो
महासज्जोलेद्र ॥ रोषाधीनचेतसा वृथा द्राप्तोसि ॥ धिग्धिक् क्रोधाधीनचेतसं नरं ॥ वश्यपश्यकश्च न क्रोधनः पुरं स्फुटक्षय
एव भवति ॥ अस्वत्किंचिच्छालसफलितमद्वचमनोभव ॥ अचिरादेवेतस्मान्मोक्षो मोक्षश्च भविष्यति ॥ ततः परं यद्दुर्तं त
द्भवती जानात्येवेत्यभिधाय स्योचितकार्याय तद्वत्तहस्ता बलं वः अत्रिद्विदोदतिष्टत् ॥ इतश्च श्रीनिवासो विवनादागत्य स
हबकुलमालया ॥ अहो निष्कारणामेत्री ॥ निर्व्याजा प्रीतिः ॥ लोकोत्तरं सो जर्म्यं ॥ निरपेक्ष उपकारकमइत्यादि च राहग
तालापभूथिष्ठं वृहन्नेवल्लितकमलशोभे पर्वतेद्रस्य पादे गमयति कृतसक्तिर्वत्सराणां शतानि ॥ नरमृगपत्तिसुरे

स्ता दृशे वेंकटेशः कश्चिद्विगता न्य व्यापृतिः श्रीनिवासः ॥१॥ इति श्रीमच्छ्रीनिवासविलासे वेंकटेशकृतो प्रथमोऽध्यायः
 १२ ॥१॥ ॥ अथ कदाचित्कचित्कृतमालालोकनजातानंदः ॥ क्वचिच्छाने लसत्प्रकलकुचतरुण्याहितदृष्टिः ॥ क्वचिन्
 मातुलजातासूयः ॥ क्वचित्कृता लसत्प्रीतिः ॥ क्वचिन्मानितनापसगणः ॥ भवनइववनेपिविहरन् ॥ श्रीश्रीनिवासः ॥ कस्मिं
 श्चिद्देशे अतिधवलशरीरकांति ॥ अतिलवेगविप्रकीर्णकपिशजटाकलापं ॥ किंजल्कपुंजोद्रासितमिवसितांभोजवनकां
 तिसमूर्हं ॥ कृष्णाजिनाचगुंठिनकलेवरं ॥ प्रलंबवधमुदितपुरांतकासिंहितमिवरेचतीजानिं ॥ कृतहरेचंद्रनांगरागं ॥ गंगाज
 लस्रपितमिवशिवशिरःशेखरचंद्रकिशोरं ॥ सुतारोद्रासमानयादृष्ट्याकात्याच ॥ महत्यावीणयातपस्ययाच ॥ राजमानं ॥
 किंचवसंतमिवस्करभिग्रीष्ममिवमहातपःस्तुतिभासरं ॥ वर्षावासरमिवनभस्यागमनंकलयंतं ॥ शरत्समयमिवानुभूत
 विधप्रसादं ॥ हेमंतमिवसदाहिसदाहिसहितं ॥ शशिरमिवपुरस्कृतमाधवं ॥ इत्यनुभूतसर्वर्तुकालेचितचरित्रमप्यज्ञातक
 तुकालोचितचरित्रं ॥ पांडुमप्यर्जुनं ॥ असभूत्सृहणीयमपिनिष्कामं ॥ पर्वतफक्तमप्यनाश्रितभूभृतं ॥ क्षमावासमप्यंबर

चरं अ पा प म वि नार दा भि धानं ॥ कंच मु त षो नि धि न य ना ति थी च कार ॥ अचिंत य च ॥ न रा गं मा न से ध ते प क्ष पा ती च ना भ व त् ॥
हं सो यं क श्चि द प रो घ न सा र रु चि र्य तः ॥ १ ॥ त तः कि चि द्दि ह्स्व ॥ य था वि धि सं पू ज्य प्रा ह ॥ स्वा यं भु व ॥ क ल हो स्प ति ना ट क सू त्र धार
॥ कु तो भ वा नि ति ॥ सो ष्य व दत् ॥ द क्षि ण पा णि मु त्र म य्य ॥ सू र्या लो के नि ष्र भो र्यं च द्रो के सिं द नं द नः ॥ जि ह्वां क रा ती व ह नि व द्धिः
के नो प मी य से ॥ २ ॥ अ स्वे त द्भ व द्दर्श ना कां क्ष या वे कुं ठ लो क म ग मं ॥ य च्च ॥ शो भ मा न मु क्ता व ल यः ॥ रा ज मा ना त नु भाः ॥ सर
स सर सः ॥ अ स दृ शः भू भा गाः व नि ता ज न श्च ॥ य च्च ॥ कु मु द उ त्तर द्द्वार पा लः ॥ स द्दि षः प र्यं क रू प दो षः ॥ क लि त म हा प दो दे
व ग णः न ज नाः ॥ ग त्वा च ॥ अ हो दै वा द्यो ग्य यो रे व स क ल लो को त्तर योः स्पृ ह णी य ज य वि ज य योः ॥ भा स मा न व ल प्र ब ल योः
॥ वि दुर प्रा प्य योः ॥ वै कुं ग भि धान यो स्त व लु च्छ्रो क स्प चे ति ह् योः सं यो गः सं वृ त्त इ ति सा नं द स्त त्रा शृ ण वं भ वा भू लो कं ग त वा
नि ति त त श्चा ह म नि ष्ये त स्त तः आ नं द वा न नं ग तो स्मि ॥ य च्च ॥ स दा पा वि दुरा पा सा च द्रं भा ची न ल क्ष णा ॥ प्रो टा ऽ प्पा र ग्वा त
मौ ग्धा सा चि त्त च र्या त र गि णी ॥ ३ ॥ अ पि च्च ॥ करे ऽ हि च क्रं क ल र्यं छि या लं गि त कं ध रः ॥ वि ना य क प्रि यः शं भु मा ध व श्च वि

राजते ॥ ५ ॥ तत्राप्यहृष्टा ॥ मिलितो भयवाहिनी भरसंमर्द्धनर्तनलसक्तबंधे प्रयागे कुरुक्षेत्रे च ॥ हरिप्रदां किते गयाक्षेत्रे
 हिमवत्स्वरकदंबे च ॥ विफलितप्रयासः ॥ किवलं हि जातिफलभादक्षिणाशालक्षीकृत्य प्रचरोपशोभिताम
 विविप्रचरोपशोभितां गोदां प्राप्य ॥ नमामिमानदां गोदां नयनायनतांगतां ॥ नमद्मद्मद्मतांगीतां नवपावनभा
 शुभां ॥ १ ॥ इति प्रथमबंधेनक्त्या च ॥ ततः केनचिद्विद्यसेनगमनकमरुकतपांडुरंगक्षेत्रस्तत्रभवद्दियां मूर्ति ॥ नतव
 सलराजीवनेत्रमामवयादव ॥ नवजीवनदा राचवरादानवजीवन ॥ १ ॥ इति द्विबद्धेनक्त्या ॥ अथासन्नप्रसव
 धेनुसिवोभयतोकरवीकृष्णवेणीमुमुषेनात्रिवितीत्यक्रुणंपितृणां तेनेचक्रमेण ॥ अनेकसरभिसहिष्वादिक्
 षितान्ग्रामान्कृष्णानिवोद्दीक्ष ॥ उडुपुर्वंशावलंबकदाशाहेतारितान् नदीवर्गान् पांडुवागिवावगाद्य ॥ मधु
 रापुरमिव अंधककुब्जादिशरणं ॥ धर्मशालाकदंबमभिनेद्य ॥ करवीरपुरंगतवानस्मि ॥ सांबलुंसदनस्पत्रांक
 हरिपोः क्षीराब्धिकन्यागृहप्राज्ञास्यकमलस्यतामरसुविरव्यातिगतस्यांजसा ॥ भोवैकुण्ठसभार्यताविभवतो

जाता ययासां बुज हूं हूं श्री प्रतिम ह्नु चारु नयना श्री र्थत्र गोत्रस्तनी ॥१॥ तस्माच्च त्रिगत्यानेक पारिजातोद्गासिता नि
गिरिकूटात्प्रतिक्रम्य ॥ उद्यानानि च पश्यन् अनेककासारसंपदः धर्मशाखाः अभिनंघुकिरातुगर्हाश्रासेवमानः ॥
॥ अनेकप्रपापालिपरिगताः पानीयशाखाः संपूज्य दुर्जनततीश्वमनसा निर्दन् ॥ अव्याजरमणीयाः पत्नीरपह
सन्वनिताश्च परिहरन् ॥ रामसेतुमगमं ॥ तत्र च ॥ ऋक्षाधिराजोद्भवया कालिंघानीलयासह ॥ क्रीडन्सिंधुर्मयाह
ष्टोद्धारकायां भवानिव ॥१॥ तरंगहस्तेर्मकरीः सरापुगा मुखेर्षयंतं प्रसमीक्ष्य वारिधि ॥ कावानदीसोत्कलिकानचा
स यद्भुवनारीजनतापितीरगा ॥२॥ अथ च ॥ सीता च क्षुभद्रानंददमर्द्धिनिरीक्ष्यसेतुं च ॥ तद्विरहहृन्मपिमेकस्मिन्
तमिवासीत्तदानुखलुचेतः ॥३॥ तत्र तु कस्यचि स्यांथ स्पवचसा ज्ञातं भवानपन्नगाचले निवसतीति ॥ ततश्च ॥ जा
तानंदः इत्त एवाभिगच्छन्मध्ये मार्गकामपीत्यर्धोक्ते एव किंचिदारेचितश्रुत्कुरुलं ॥ इषत्तरलितमस्तकं ॥ सामिदृष्टा
ग्ररसनं ॥ सपर्वतमुखावलोकनसंज्ञातस्मितं ॥ प्रमादमुद्रामभिनीय ॥ देवविषयविरसाप्यस्याच्चैतवृत्तिर्भवत्ये

मा कुली भवति ॥ अस्ते तस्मिन् कृतमनुससामि ॥ देवस्य चरणयुगुलमश्वयद्यथोयं प्रयास इति ॥ एवमाभाष्या लंघि
 तमोनेतस्मिन्नुत्थादितको तुके नारदे ॥ दयोपि देवर्षे कामपीत्यर्द्धे कस्य संवृत्तिरियं भृंगी संगीत भर्गविवशकुरंगी ह
 दयस्य लुब्धक बाणवेधः ॥ किंच ॥ भवद्विदिता र्थस्य समाप्तिवैद न साधनिकस्य पात्रादानप्रक्रिया ॥ क्वगताते भेषीह
 रण काली नानिर्वाज कृपा भणमुनिकुलोत्तंस ॥ अनारंभो मनुष्याणां प्रथमं बुद्धि लक्षणं ॥ आरथस्वांत गामित्वं द्विती
 यं बुद्धि लक्षणमिति ॥ तश्रुतं भवता ॥ कुरुकोमलमनः ॥ मा भवतु शिरीषकुसुममधिक विनमिति विविधा तु नय
 कोविदः ॥ कथं कथमपि ॥ तद्दत्तां तशेषकथनोत्करवं चक्रे ॥ सोषिसफलप्रायो मे मनोरथरसा लुडुम इति निश्चित्या
 ह ॥ देवश्रुणु सावधानमनाः वारुण्या श्वेता विलास इवा नंत मार्ग बलं विमद्रे हृडविको मुदी भ्रमागत भ्रम दूलच
 कीरनिकरपक्षसमीरत रलित वीणा गुण कणन समाकर्णने काग्रमनसि मय्या गच्छति ॥ किंचिन्निकट एव संजाते ॥ १५
 स्मिन् सर्वते पर्वतः सर्वतः संचारित चक्षुरिक्षरसा सार मकरां मकराधिपवाचमवोचत् ॥ आर्यैतः पश्यतु भवा

नृ॥ मदनलसञ्चक्रः राजजललयः ॥ आलो लवनमालः दिव्यसारसनाली लसकमलोद्भासितः ॥ गरुत्ससिसे
वितः ॥ स्वदाशोषभोगिप्रियः ॥ इंदीवरश्यामलकांतिः ॥ अयमयमग्रतएवेत्यर्द्धे कएवर्जंभारंमेणाकुलीकृतोर्यंतद
चहमपिचैदेवंभगवांश्रुतिवासएवभवेदित्यालोओद्गाद्यनयनेककसाध्यातारचंद्रजयजीवेत्याशिषाभिर्नद्यगृह
णपारितोषिकप्रियमावेदयसीतिकटिकलितं ॥ गोदावरीस्नानसमयतनीरविस्मृतपटीभवत्कुम्भसारजिनबंधन
पटसूत्रंतद्गत्याकेवलमाकाशाएवसमर्पविस्मृतदेहभावस्त्वमिवसाधाकुचकलत्रादर्शनेनावरिष्ठतःततःतेना
पिकथमयमकस्माद्भूताविष्टइवचेष्टइतिशंकितमनसाकिंचिदपस्त्यविस्मयोर्ज्जंभमाणतारंवीक्ष्यमाणःयावत्पु
रतःपश्यामितावत्कमपिकासारमषशं ॥ नभवहं ॥ सचनाम्नापद्यसरइति ॥ देवेनाप्योपुधगवेषणकृतपर्यटने
नदृष्टएवस्यात् ॥ यस्तु ॥ अमृतांधसइवामानवाः ॥ अस्वेतदथश्लेषवाद्दुर्लसनेनानेनैवैचितोहमितिनिश्चि
त्यतस्वसरश्चक्रवर्तिनश्चक्रवर्तिनइवर्जंभाणसहस्रपत्रस्य ॥ कंठशोभमानकनकमालस्य ॥ पुटभेदशोभा

३५

बहस्पतटत्रिकटेक्षणमतिष्ठ ॥ ततः परं यद्दृत्तं तदस्मिन्नात्र स्पकला लापस्प कलत्र कलकंठी नाम किनरी वल्ली रू
 का विराम ॥ अथ तदाज्ञया ह्रस्वा यथा र्थाभिधाना कल्लकंठी ॥ अत्रांतरे देवकुतोपि ॥ पार्वतीशरीरमिव चंद्राभरण
 भूषितं ॥ मेरुशृंगमिव नक्षत्रमालापरिगतकंठ ॥ विंध्याटवीस्थानमिव मृगराजो ह्यसन्मध्यदेशशेषाचलस्वरूप
 मिव स्फुरद्वाजीवपादं ॥ नाटकमिव मनोज्ञाकं ॥ मनुकुलमिव लसद्गंभीरनाभि ॥ रुहगणचित्तमिव कलितभरतागम
 प्रक्रियं ॥ ऋषिकदंबमिव सत्संगीतज्ञानं ॥ नक्षत्रचंद्रमिव चंद्रमुखं ॥ माधवद्विजमानसमिव कुंतलोत्वासितं ॥ यो
 चतसाविरासीत् ॥ तत्र तद्दमिताकुदवेषु ॥ चंद्रमूर्तिमिव सन्मार्ग्यां ॥ सहस्तश्रवणां चित्रीतरानंददायिनी ॥ स
 त्रक्षणगोरांशुकान्च ॥ तथापि अनाकलितगुरुकलत्रस्य शीं ॥ अनुभूताश्लेषां ॥ अस्पृष्टकलकौ ॥ दोषानुबंध
 धरहितामज्ञाततमः संबंधजातविकारांचकामपिकम्बामणिमद्रार्क्षं ॥ यस्यां नारदसदृशः केशपरशो हासश्च
 ॥ देवनागमबोलावेणीगंडुविश्व ॥ अर्द्धचंद्रदृष्ट्यं ललाटमंडलकटाक्षद्वयं च सारंगधिकादिनयनयुगं गमनं

१५

च ॥ रागोत्तरोऽधरः कापियूनिचेतः प्रसारोपि ॥ चापापकारिणीभ्रूलतामतिश्रु ॥ चंद्रभास्कराकरवशोभादेहृषिश्च
सरलोनासार्वज्ञः सरवीजनश्च ॥ कुंडलीकर्णः रोमावलीच ॥ रतिर्संदरंरूपं वयश्च ॥ चक्रमंजुलाताभिः कुचद्वयीच-
॥ शंखकांतः कंठः पाणिश्च गुरुमनोहरं नितंबं बिंबचरितं ॥ हंसकोद्रासितापदद्वयीसीमंतकलितुसिंदूररेखाच ॥ अ-
नंतकदर्यगममवलगुणवृंदच ॥ विचित्रांशुकळादितः ऊरुभागः सर्वावयवसंचयश्च ॥ देवपश्चात्ज्ञातंसाकस्पधि
द्राज्ञः कन्वेति ॥ अथ साराजदारिकाताभिः समानशीलवयोविलासाभिः सरवीभिः सहजलेयावद्दिहरितावदेवतेने-
वमार्गेण सुग्रीवसेनानामिव वलीमुखभूषितानां ॥ मेरुदेवीनामिव नाभिरम्बुकुचानां ॥ वृत्रगदाघातव्यधितगजेंद्रवन्म्र
कटानां त्वच्छत्रुततीनामिव विरसानां ॥ पुष्करवर्तवन्नीरदानां ॥ आर्याणामप्यनुग्रभावाश्रयानां ॥ क्षीणप्रकाशा नामपि वृ-
द्धज्ञानां ॥ विनतानामपि वयःसंतोषरहितानां ॥ अदंतशोभास्विता नामपितांतानां ॥ जरतीनांच कुलमाजगाम ॥ ततस्तौ
सां ॥ येन नदी प्रनिर्गत्य ॥ सरसः क्षीरपारावारादिवरमा सह सरवीकदंबाविविधलतावलीमध्यवर्तिनीवकल्पलता ॥ क

१६ स्त्रिंशदिद्रनीलसोपानशिलातले ॥ नीलनीरदमंडलइवसोदाभिनीक्षणमतिष्ठत् ॥ अथतासुतसखीषुकाचिद
 सिनचमधुपानमत्ताप्राह ॥ अयेकांचननिभभभर्तृदारिके ॥ कलत्रवृंगिकागंधविलसत्सस्मीरणः ॥ तंतंतनोतिसं
 तोषभोभोभोगींद्रसंततेः ॥ १ ॥ इतितुत्तातूष्ठीस्त्रितायांराजपुत्र्यांअन्यापिकाचन ॥ प्रत्यग्रदंतक्षतदूयमानाधरविंवा
 प्राह ॥ अथिराजर्तुदिनि ॥ निर्यक्लिंजकृगंधांधसारंगगणसंगिनी ॥ कलकंठचयाकीर्णाकांतेर्यसरसीसरिव ॥ १ ॥ हंससा
 रसचक्रांगचक्रचक्रैरलंकृतः ॥ नयनानंदनिलयः कस्यनस्याज्जलाशयः ॥ २ ॥ इतितदपिकिसपिधायंतीवतस्यास्त
 रलालायश्लोकशिवैतस्याः निरोष्ठश्लोकदूयमप्यनाकर्ण्यस्त्रितासा ॥ अथसासखीविहस्पुनः प्राह ॥ अथिधरातायक
 शरीरजज्ञातंतेद्दयतंचितयसि ॥ यश्च ॥ नीलनीरदसजायः शंखचक्रगदाधरः ॥ रत्नाकरांगजानाथः कंसनागेंद्रके
 स्वरी ॥ ३ ॥ राधास्तनन्यस्तकरः सरागिजनाग्रगण्यः किलनंदजातः ॥ सकंसहंसांतकदंडजातहरिहरिः कांचनशैल
 धीरः ॥ ४ ॥ तद्विततेदशायाः अंगीकृतंचानेनजनेनतन्त्रियतिरचिराद्कृतयतितेचिंतितं ॥ त्यज्जेर्कलयसत्यतां

गिर्यस्वजनस्य यत् ॥ सितिजलजसदेशदेहकांतिधरणिधरेन्द्रशरीरजातजातिः कलयतिसहिहस्तनीरजंतेहरसदृशः किलराज
शेखरश्च ॥ १ ॥ यश्चधृतचक्रशंखतयाधीरतयाचअरिदरकरः ॥ राजहंसतयाअहंसकलाधीशतालंकृतइत्यहंकृतिरहितः
किंच ॥ कलहंसश्चकलहस्वानन्दनांगीचकार ॥ चक्रीचनगरस्थितिकलितश्चगाधिराजताश्चर्यचर्यश्चनगाधिराजजाताश्चर्य
चर्यश्च ॥ यंचाल्कारितनीलं ॥ ज्ञातशीतेतरदीधितितनयाधिकरसश्रियं ॥ जयासक्तचेतसं ॥ दाशरथिंकुस्मंचजानंति ॥ ये
ननयेनरंजितः किलजनः ॥ गयस्वचस्त्रीणांचंद्राचलकांतिहारीस्तनः आस्वंच ॥ सरलताइघागीः कंठरुखलीच ॥ किसलयस
हतः सदाधरः धरसदृशः स्तनः ॥ यस्यचाधिकलक्षणाः गायनाः जनाश्च ॥ अधिककेलिरुघाः क्रीडाशैलाः गिरश्चअधिकंजा
तरागः अधरः लीलाहंसश्च ॥ अधिकाननानन्ददाः हरिणाः स्त्रियश्च ॥ अधिकरंजकाः सालाः गिरश्च ॥ अधिकंधरासक्ताः हाराः
कर्षकाश्च ॥ अधिकंदराराजिताः अरयः शान्तिधनरुद्वयश्च ॥ अधिकारिजनश्रियः लसंतिनलसंतिच ॥ अधिकरणरसिकाः
रथिकाः प्रांधिकाश्चस्त्रियश्च ॥ अधिकासारश्रियंदधानानगरीदेशश्चघनश्च ॥ यस्यचारिचक्रखंडकचारिचक्रं ॥ अगदागदाः

सन्नंदकः सन्नंदकश्चराजति ॥ किंच ॥ यस्य चराधिकानंदः राजनीत्यां रते च ॥ चरणजाता गंगा कीर्तिश्च ॥ चेला कृष्टिः रतिका
 लेस्त्रीणां रणेरातीनां ॥ चेतः कलितानंदः दया कटाक्षश्च ॥ यत्र शासति धरणीं ॥ कृच्छकेशश्चियंधत्ते कचरचुना ॥ राजहं-
 सानलसत्तिहिंसश्चस्त्रीणां ॥ अरिस्त्रियः अकेशाः ॥ हरिजलजासनश्रीकंठदशां दर्शयति ॥ अतिलसत्संगरहितता
 तैलयंत्राणां नस्त्रीणां नारिसेनानां च ॥ स्तननहर्षकः घनकालः नस्त्रीजनः ॥ चलताद्वनिनेत्रे क्रीडाशौले च नचेतसि
 ॥ किंचस्त्रीणां कांतिः कनकं ॥ स्तनः करकः ॥ कंठः जलजः ॥ नेत्रं नलितं ॥ आस्यं सरसं ॥ स्नेहस्थानं नंदनंदनः ॥ रागो नदी
 नः ॥ किंचारसाः अरातयः ॥ धतकुत्रारसनाः आस्यजाः ॥ अरिष्टकारणं दधि ॥ कर्णशिरश्छेदा कर्णनचिरंतनकथायां ॥ हं
 सानंदसहतासेहिकेये ॥ राक्षसानंदः शरद्वणे ॥ अर्थासक्तिः शास्त्रचित्तकानां नार्थासक्तिः ॥ गीतानंदश्चयतीनां नगीतानं
 दः ॥ सहस्रधारणाकोक्षाकृषीणां क्षत्रियाणां च ॥ किंच ॥ लसप्रीजानि स्त्रीजालानि क्षत्रियाधिकजातिजालं च ॥ सदाज्ञा
 निराष्ट्राणि अग्रजातिजातं च ॥ अलंकितान्यंतकथनायासेन ॥ सदायानिसंगतानि धनगृहाणि च इत्यानि चरथिकचक्रं च

ति॥ अन्तरेयासांचलं तो दंता नने आंताः ॥ धवलाः केशाः नहासाः वृहद्वयः नकुचमंडलं ॥ वलीवदने नोदरे ॥ भुग्नताम
धदेशेनकुंतलेषु ॥ तासां तु सरद्वृत्तितानां भिन्नभेरीसमानः कोषिधानः आकुलीचकारससर्बी कदंबो राजकन्यां ॥ तथा हि
॥ अयेऽवां वां वरमणिमपिभीष्णकिरणं ॥ पत्रपपश्य ॥ चंडकोपोभूषः ॥ यामः पुरींशीघ्रं ग्रहाण शुष्कां शकगणं पेटिकाचर
जभार्यायाः ॥ हर्षकारणं पंकजैचयं खंडयाका छेरंभोभिरापूर्वकुंभं ॥ भरशिरोभागे ॥ भणममगिरा राजकुमारी ॥ आका
रयाकारय ॥ रचयप्रणामपरिपाटीरमायाः इति उक्त्वा च चिरयं तां राजकन्यकायां पुन किंचित्कोपेन निर्दया क्षरणि विस्म
यकिंमया ग्रेगंतव्यमिति रभसादभिधाय अहहे निर्दया क्षरसंसर्गं दूनं दंतावल्लयः खेदमुद्रामभिनीय जोषंतस्तुः ॥ तत
श्रेयं राजपुत्री शनेरुत्थाय घनसारसदशेन केशकलापेन नभोगयोग्ये नरूपेण ॥ अतिमुग्धया दशया ॥ अर्नगरागोज्ज
लेन वपुषा ॥ नाभिस्पृष्टेन कुचमंडलेन ॥ अतनुसंदरेण भूषाजालेन ॥ धवलसखोभेन मानसेन ॥ शोभमानाभिर्ज
रतीभिर्युवतीभिश्च परैवृत्ता ॥ स्वावेश्वणनीलेन पद्मेन योजयंती ॥ अपांगमाशुगंचेतस्ततः प्रेरयंती ॥ मुदापीनंप

यौधरमंडलचंद्रेणसघट्टयती ॥ चंद्रभूषणमपिकरेणवस्त्रापर्यती ॥ वशीकृतसकलनिर्जरकंदवायथागतगतवतीती
 ३० एकक्वातस्यांकिंनर्यासंवृतदचनायांप्राहस्मनारदः ॥ अथसवितुरितीद्वेषवृतेनप्रबोधमानकालापनमः ॥ देवस्पर्दर्श
 नसरवमनुभवितुसन्नागतोस्मि ॥ देवकिंचिदयति ॥ श्रवणादेवसाकिंतिरलयसितवचेतनांप्राभवतरलः ॥ तरलः
 हारमध्यमणिरेवनायकोभवति ॥ नपुमान् ॥ तिष्ठमसुष्ववत् ॥ अस्वेतत् ॥ देवकथितकथनीयं ॥ दृष्टाद्रष्टव्यः श्रोव
 धिः ॥ तदनुगृहाणगृहाणशिषुः साधयामिनारायणाश्रममिति ॥ अथश्रीनिवासोपिस्तोत्रहासं ॥ महर्षे ॥ अपिना
 मज्ञानंकिंभवताकुलाभिधानारिकंदस्पायुवमानसमस्त्ववुडिद्गुणजालस्वेतिवदतिपुनः प्राह ॥ देवभक्तकजननिर्ज
 रागम ॥ अहोलाचप्यं ॥ अहोविलासः ॥ अहोचतुर्थ ॥ अहोरमणीयतारमणीमणे रितिजाताकस्मिककोतुकेनक्षणं क्ष
 णंमाध्याह्निकवश्यककरणव्यग्रतयाक्षणंभवदृशनाभावचिंतातातांतःकरणतया ॥ क्षणंनिरोधेचश्लेषाभियोगइति ३८
 कालंगमयतोममेतद्रूपेजानसवृत्ताइयमुक्तिरपकारवतीजाता ॥ अहोकिंकुर्मः मुनयोवयंअपचर्गवार्तामुपदि

शामः ॥ तथा हि ॥ विष्णुर्धेयो वैष्णवाः संगयोग्यास्तीर्थक्षेत्ररक्षा न संसेवनं च ॥ योगांगानां साधनं तत्त्वचित्तेत्येषा रीतिः श्रे
यसे जायते नः ॥ १ ॥ किंच ॥ किं योग्ये यं वृत्तिर्विरक्ता नां यद्विनिता जनेन सह वा वसं योजनं ॥ अथवा ज्ञात्वा वा किं कृत्यं देवस्य
कृतविवाहस्य देवकल्याणी विजयीति ष्टिति ॥ देवोपि ॥ क्वेथं भवेत् ॥ क्व वा तिष्ठेत् ॥ कथं जानामि ॥ कं वा पृच्छामि ॥ कः वा
मयति ममाधि मिति चिंता सीमं तित इदयः ॥ दर्शितशुष्कमुखविकासः ॥ तत्कालोचिता लोपे नरि रं विसर्जयां व भूव ॥ ए
वं सति मा कंद प्रच्या लचुं वन सरिवत मत्त पर भृत महि ला निरं तरो दं चि तर्प च मस्वरां तरित निज वनि ता कृत पर पुरुष सं
केत सं रा व च चित गृह पतिः ॥ आ राम रमा प्रथम तु महोत्सवारं भर्म ग ल गी तिका पठ ना वि र त लो ल लो लं व नितं वि नी श्रु ति
सु भग प्रं कार श्रवण समय सं स्मृत श्रु ति ज ना य का हि ते का ग्र म नी षा नि श्र ल स्तित म ज्ज ना ग त यो व त श ता ली क क न क शा
ल भं जि का पुं ज रं जि त मुं ज चं ज ल नि कुं ज व लि यित क व र्ण मुख री त टः ॥ प्रिय जन सं के ति त ये त सी व न गा मि या मि नी श्रु
स्व का मि नी ग्र ह या लु या मि नी च र स मा न या मि नी क रा ज पु रु ष गृ ही त नि ज क र सं स्पर्श सं जा त सा त्वि क भा व शि थि लि त त क

रकृष्टिर्दधुविनिर्गतललनालोकाचलो कनमुदितातरंगभुर्जंगनिकरसंस्ततमदनकटुकलं वकदंबः ॥ वनिताकुचाभोग
 इवबहुसरोजातसमृद्धिः ॥ वीरइवपरंगनाशंकरः ॥ हिमगिरिश्चिमदकलकंठीरवयासिनपथिकः ॥ सरस्यतीदेहवाजा
 तिभूषितः ॥ वनिताजनइवरसाहसहितः ॥ रत्नसकलकृतूनां ॥ प्रत्वंभागधेयंसतीनां सराजीवोपिस्तमनःसंदोहश्ला
 धितः ॥ अशोककनोप्यस्तमनाः ॥ कुसुमाकरत्वाविरासीत् ॥ अथतंदृष्ट्वा देवोप्यचिंतयत् ॥ अहोरमणीयतावसंत
 स्प ॥ आचार्योमिदनागमस्यकिमपिस्त्रीमानरुग्भेषजंकांतायुक्तविलासिलोकचरितप्राचीनभाग्योदयः ॥ यत्त्वागत्यस्त
 तासुपह्वुरुचिसंपादयिष्यन्भ्रंशं संजातो कलिकास्ततासुरमते राजद्वयाः संप्रतं ॥ १ ॥ अपिच ॥ संगोमानेचक्रशो
 भाकुचे विन्यस्ताचिन्तेसारसश्रीर्वधूनां ॥ युक्तेतामिजीविनं वैधियुक्तेपंचं पुरयाश्चर्यचयेणयेत् ॥ २ ॥ इदानींहि ॥ कलिकालं
 कृतंमयेयज्जगत्सुमनोन्वितं ॥ माधवोत्तान्यथाकस्मान्माधवीजालकावृतः ॥ ३ ॥ तदत्रनारदंश्रवणविदीर्णहृदयस्यमम
 भगवान्धृतस्तुमाकरसंपत् ॥ सारंगप्रियः ॥ कनकश्रीद्योतमानंबीरः ॥ माधवएवशर+चचन+णं ॥ यदनुग्रहादहम

पियोगीभवेयं ॥ यद्यस्य चैतनीषिपत्रगाद्विरंगीकृतविपुलनितंबइवदृश्यते ॥ अस्वेतन्मृगयाव्याजेनवनभूमिषुविनोदया
मिमानसमितिविचिंत्य ॥ बकुलमालाप्रेरितवराहदत्तेनकिरातसेन्येनसह ॥ पद्मव्यूहमिवविलसत्केसरं ॥ वैद्यमिवतिरस्क
तवातगर्वगंगाप्रवाहमिवार्यावर्तद्द्वयं ॥ उत्तरगोग्रहणरणमिवस्तब्धकर्णं ॥ वर्णसमूहमिवद्वस्वदीर्घपुतंसंदरं ॥ चित्ररथमिवर्ण
धर्वश्रेष्ठं ॥ वणिजमिवभांडभूषितं ॥ कर्णाटदेशगोरसमिवमेघपुष्पसदृशं ॥ वालिनमिवसुग्रीवपरिपंथिनं ॥ महानमिवमानस
संभवं ॥ प्रथममश्वकुलेषु ॥ द्वितीयमुच्चैःश्रवसा ॥ तृतीयंवातगरुडयोः ॥ अदृष्टवडवाननमपिराजनंदनं ॥ नीलंकर्णेश्चेतंसु
ख्ये ॥ संपातिर्नगमनेहयमारुह्यविपिनमायासीत् ॥ ततःकेचनकिराताःभग्नकीचकाःभीमाःशल्यान्दार्यतः ॥ शिखंडिविरो
धिनीभीष्माःद्रोणपक्षधराश्च ॥ शृगालभयकराःकृष्णाःनागत्रासकाश्च ॥ पुंडरीकद्वेषिणोदीपाकराःपथिकापकारिणश्च ॥ शूल
हस्ताःमहाकालाःउग्राश्चचनंरुरुधुः ॥ तदातुकेचनजरासंधाइववृकोदरंताडयंतः ॥ केचनकर्णाइवशक्त्याअर्जुनमुन्मूल
यितुमिच्छंतः ॥ केचनरुद्राइवगर्जादूलेनहारयंतः ॥ केचनकवयइवप्रासेननानाशुकवीनुद्वेजयंतश्चेरुः ॥ किंच ॥ रवज्जीख

वाहैरिव सहस्रातिरुद्गतिप्रसरेः तद्द्वानित्यक्मल्लैर्भिक्षुसल्लैः दिरेयनं मृषा किं वदंती ॥ मारीचनामाराक्षसः सारंगरूपेण मु-
निर्हिंसनाय संचरतीति सारंगो नमृगः ॥ किंतु महामृग इति ज्ञानं ॥ अथ वा गजास्कर एवायं उत वा कुबलया पीडः ॥ देवेनापि-
-त्ता त एव स एव गानधिष्णः ॥ यद्दत्रैव कोपि पर्वताकार इति निवेदिते किंचिद्दसन् ॥ आः किं भणत मूढाः ॥ निर्गलभुजबलप्रसा-
रे पुरातनश्रीकुंडवासा देवेषु अचलोद्भूतिभार्येषु ॥ पार्श्वस्थितस्त्रीवेषु जयस्कका कथा तादृशानां पापानां ॥ तिष्ठत्येतत् ॥ करिकी-
टः कश्चिन्मूर्तिर्जतिवराकः तन्निःसरतमदृणपातभुव इति वदन्नेव वाणमुमोच ॥ युक्तं शरस्त्रपतितायस्माद्गुणविश्रुतो
बभूव ॥ किल ॥ चित्रमिदं यत्कः श्रीपतिनामामार्गणे वदान्येन ॥ १ ॥ तदेव सोपि द्विरदमणिरणीयस्वामये न दुतं दुदुवेदूरं ॥
कराग्रलग्नशरः ॥ पुष्कराग्रेपतन्नेजे श्रीमान् कृष्णशीलीकरवः ॥ चित्रचित्रमयं मूढः पुत्रागोद्वतिस्प्रसः ॥ १ ॥ रुडाने-
खदुमातंगजातेः कृष्णविमुरवभावः ॥ देवोपि विहाय किरातचक्रंतंगजमनुसंसारं ॥ सोपित्तस्यामवस्थायां धीरधीरसंचार-
वाक्षितावशीकरणविदग्धः भृंगारशाली ॥ चरमोतुंगस्तननास्तलीतः ॥ श्यामानां संदरीणां महिलानां च गणेः परिवृतायां

कस्यां चिद्भुद्भु विविपदातगजः कटाक्षश्रीनिवासस्य ॥ ततश्चेयमुद्रुताव्यक्तिर्दृष्टा ॥ सुशंखचक्रांबुजयाणिशोभायात्रास
 २३ सुद्वेजितराजहंसा ॥ लसन्नसोमंद्गासिपयोघवश्रीर्नूनंरमायाः सहचारिणीस्यात् ॥ १ ॥ इतिनिश्चित्यसंजातसात्विकभावः ॥
 कथं कथमपिवारामाभिमुखीभूयययोहंतीवृत्तः श्रीनिवासंभूपालश्च ॥ तदनुभगवान्तांराजपुत्री ॥ अघिसुमते लो लंबकं
 पश्य ॥ उन्मार्दिनिमदनकलिकेपुंडरीककुलंस्वंडय ॥ चपलेमंल्लिकासरंमहिषीप्रियंबधान ॥ कोमलेमालतिपथिकटकीभवसु
 नागनेत्रमुष्माटय ॥ ललितसामांसइतएहि ॥ गृहीतराजीवजीवने कल्यासि ॥ उल्लाभिलाषिणिरक्तंमात्यज ॥ विशालन कृत
 यनेलचंदलयकदलीना ॥ प्रमादशीलेकोलंबकंचगृहाण ॥ इतिमृगयामिचचनविहारतीलासुभुभवंतीमिःसवयोभिःसखी
 भिःपरिचारितांविश्लोक्य ॥ तन्निकटएवस्थापिततुरंगश्रितयांमास ॥ अयेइमामेबाहनारदः ॥ तथाहि ॥ अस्याःनागसदृशी
 वेणिकानकुचमंडली ॥ अगुरुविशेषकानंददायिललाटमंडलंनचरित्रं ॥ अंजनांचितानेत्रयद्वयीनमतिः ॥ पत्रवुप्रणयिनी २३
 अधरप्रविःनस्पृहा ॥ अतिलसत्सुमनोहारिणीकुचद्वयीननासा ॥ नक्षत्रेशमनोहरंमुखंनरूपं ॥ अरंभासमानंबयः

नोरुफगुलं ॥ कुबलयमनोजंजघनंनकरद्वयं ॥ नगजानुकारीगुणः नगतिक्रमः ॥ अस्वेतत्केयंभवेत् ॥ प्रायेणचंद्रध्वन्तरि
कल्पपादपादीनांस्वहोदरीरमेवक्षीरपारावारादेवोप- ॥ अन्यथाकथतेषांगुणगणोस्वांतथाहि ॥ अ- ॥ अत्राहवा- ॥ अस्वचंद्र
स्वगुणोनेत्रयोः ॥ सरागस्वपारिजातस्यकुचयोः ॥ जैवात्कस्यधन्वंतरेसुखि ॥ दिव्यनागस्यैरावतस्यवेण्यां ॥ मधुनोवारुण्याः
अधरे ॥ रंभायाः अप्सरसांभूरुभागे ॥ गौरस्योच्चैः श्रवसोवर्णेतिष्टत्येतत् ॥ किमेषासंदर्पशरशरव्यतांप्रापिताकेनापिभवे
त् ॥ आंकः सदेहः ॥ येनास्याः शरचंद्रदशांप्रापितेगंडमंडलेसखीजनरचितोमृगमदपत्रभंगः कुरंगभ्रमंजनयति ॥ सहि
पांडिमैवेथंस्फुटंजल्यति ॥ किमनयाप्रकृतानुषयुक्तयान्चितया ॥ प्रथमतावदेतद्विचारणीयं ॥ किमस्यामहमिवमयेषा
क अतुरक्तावानवेति ॥ अथवाकितदद्यापिननिश्रीयतेथमन्यथाकूणितमत्रिभागेनचक्षुषासव्याजंभामियंपश्येन्निरुद्धोपिको
विकारः कथमस्याः प्रसरेदंगेषु ॥ स्येदलबमुक्ताजालकेरलंक्वियेताभिनवस्फटिकभित्तिधवलाकपोलपाली ॥ कथमुत्त
भयेदुत्तरंवासोरोमहर्षेद्वेदः ॥ कथंनर्तयेदक्षिणानिलइवलतामूरुकंपः ॥ कथंशिथिलीभवेन्नीवीबंधः ॥ कथंभुवमारि

खेच्चरणनखमणिः ॥ कथं प्रस्फुरेद्वा प्राक्पुण्यवाराशितरंगबंधरं मेदक्षिणंचक्षुः ॥ कथं यानि भ्रैष्मीहरणकालेशुभानि निमित्ता
२२ निताम्येवेदानीं पश्यामि ॥ कथं दूरादेवमां विलोकयन्मालाच्य ॥ सभ्रभंगमनेन सखीकंदेन परस्परं मंदमंदं सकमंदहासमाल
पितं ॥ कथं मनयानी लोमलदलावसैतेया ॥ श्रितपोतकृता लया लनिकटदेशयानि तथा सककणक्षणकारमन्यस्याः करकम
लात्मांचतंचक्रुर्मुहुः पर्यायव्यावृत्तकंधरं पश्यत्याः अखिद्यनिगृह्यचित्रपटमाकुञ्चितभ्रूनिर्भस्वितमिव किमप्युपदिष्टं
॥ अपि नामदाहशक्तिरुत्पद्येत चंद्रिकायां ॥ कदाचिदपि वानदेवर्षेर्मंत्रजपसनाथाद्दत्तारविदानिः सरेदलीकं वचः ॥ कथं
स्थाने सक्ता भवेन्मच्चित्तवृत्तिः ॥ कथं मदम्यभोग्ये वस्तुन्यप्येतादृशलावण्यसद्भ्यंस्थापयेद्देहाः ॥ एतस्या गुणाकर्णनेन श्रव
णानंदइवस्पर्शेन हस्तानंदो नासीदिति वामः पंथाः ॥ भगवन्कुसुमायुधमाजनयक्षणमुद्देगंता वन्निर्वपयामि ॥ पूर्णचंद्रदर्श
नसंतापितनेत्रपुगलंप्रयंगदर्शनेनास्मिंलावण्यसुधासरसिमुखजितचंद्रमसि ॥ कांतितिरस्कृतकांचनमहसि ॥ कुचतुलितच
क्रवाकवयसि ॥ तृप्तमन्मनसि ॥ अभिजातकन्यकामणौ ॥ अथ वामकरध्वजेन दत्तदर्शनावसरस्यापि ॥ आनंदवाप्यकलयानि २२

सहस्रवल्वा लोकनसामर्थ्यं ॥ अस्वेतदपिकथसंभाषयामि ॥ अलब्धवागवसरः सुक्तमुक्तकेनचिच्छास्त्रं सनिश्चितधियापिधिचा
रणीयमिति ॥ यतः ॥ अचहितत्वाद्दुः कालस्वविस्मृतास्वकुसायुवतिजनवशीकरणकला ॥ इत्येवंचिंतयतिश्रीनिवासे ॥ काचिद्र
जपुत्रीसरवीकंचनवन्मर्तगजंघिलोक्वप्राह ॥ अथिभर्तृदारिकेषशैर्नमत्तदंतावलंसयंस्वकुनारदप्रोक्तोगिरिगहनचारीपुत्रागः
॥ यदित्यधिकं प्रसारयेत्कस्तेशरणं ॥ अथवाचमपिलसञ्ज्वलीवासितानात्रतवभयलेशः ॥ तदस्ततोषायेवतावदयंशिखीमुखः
मदनाभिर्गत्यआकुलमतितां ॥ तत्रकीवाडपायइति ॥ तदाकर्णस्तोकंहसतिसरवीवर्गे ॥ अलमलंचपलभाषणैरितिअलीकको
पकुण्डितायांतर्जयंत्याराजसुतायां ॥ देवेश्रीनिवासेपिकल्याणीयमेतस्याउक्तिरमृतासारमाधरीसोदरीराजसुतावयस्या
याआश्वासयतिमदनमहाभुजंगुंचितस्वमेमानस्वमयंसयंमिलितोस्माकंवागवसरः ॥ अतएवंवक्तव्यं ॥ मदनमहान्रह्यस्त
स्यसंबुद्धसंबुद्धकथनेकोविधिः कोनिषेधः इतिश्रियागिराजसुतास्वरिवकिमियमबलेतिमत्यात्रासयसि ॥ सान्नित्रोरुक
रवालात्तुक्तभयस्याभूमिः विविधायुधपरिष्कृतान् ॥ तथाहि ॥ यस्याः कुचंश्रिक्रश्रियंवहति ॥ ललाटसंउलमर्द्धचंद्रसंपदंध

ने ॥ चंद्रहासशोभां कलयति वदन् ॥ कुंतलसंज्ञास्वीकरोति वेणिका ॥ तदलसे वंविधभाषणेरे वंस्थितेषु दिते भर्तृदा
 रिकायाः मनोजातभयंतदहं क्षणादेव परिहर्तुं शक्तः इति वदति काचिसखीतां वभाषण ॥ अयिमदनकलिके ॥ श्रुतं किले
 तस्य किरातचक्रवर्तिनो भाषितं तन्मूलं भवती किल यद्दत्तस्य वास्य वागवुकाशः दत्तांतराणां पुरुषाणामेता दृशो वाव प्रपंचो
 दृश्यते ॥ तदसंबुद्धप्रलापिनीत्वमेवात्र तिष्ठ ॥ वयमेतां भर्तृदारिकामादाय भवन्तंग्रामः ॥ यत्कुमारिजनविरुद्धचारप्रवृ
 त्तासि ॥ सत्यप्यनुरागे पश्यति मूर्तिमावेक्षणं ॥ उद्दिनेषिरो मुकुलकेऽवहित्थामार्त्तिकशलेन हंतुमिच्छत्युमिमते पितरु
 णो मनोभावा प्रकठममित्यादि कुलकन्या लक्षणमिति ॥ एवं वदत्यां तस्यां सत्यमाह प्रियसखीति नंदिततद्वाचिराजपु
 त्रांसापि किंचित्कुपिते वाह ॥ अयि शृंगारमर्जरि सुचस्त्रि विस्मापितवसिष्ठकलभेऽपराद्धमया हितासि त्व भर्तृदारि
 कायाः ॥ एतस्कुलमविरादेवानुभवती भर्तृदारिकां द्रुमिच्छसीत्यक्त्वा च विरतचनायां तस्यां देवे श्रीनिवासेपि २३
 उन्मत्तकेन मदनेन विस्मृतवाच्यावाच्यविस्वारे ॥ अयि सुंदरामिराजकृते ॥ वचुसामाकुरुमुग्धे कुरु रूपेणे वरति

तिरस्कारं ॥ कठिना कुचयुगलीते भवतु सरोजा क्षिप्रान संमास्त ॥ १ ॥ इति या बृहदतिता वदेव का चिन्ना रायणपरा ऊर
द्वसीराजांगनाप्रेरिता ॥ गत्य भर्तृदारिकेदेवी धरा ज्ञापयति पुष्पावचयागतायाः भवत्याः कारवसुवेत्ता जाता ॥ महाराजः
प्रतिपालयति तवागमनमभवत्तद्द्वारा धरितदागच्छशीघ्रं यामो गृह्णमि त्यक्तवती ॥ ततः पद्मावती सखरवी कदंबातरलत
रताराया दृशा आचर्यावस्य सव्यापै जेश्यं मीवना अस्थिता ॥ भगवान् पितृकुटाक्षार्द्धं चंद्रवृणितकृदयः किंचिद्दूयमाने
न मनसा वातो जीविनी भिवपश्चादेवोपगंतुमिच्छंती चेत्तो वृत्तिं वलादा कृष्य ॥ संदृष्टवमारी चर्नदने ॥ वधिरश्च संसा
अवहारशास्त्रिणि ॥ कश्यप इवोत्सन्नरीचौ ॥ ऐश्वर्यवर्णदेव किजकरोद्भासितपुष्करे ॥ घर्मकालाध्वनी तद्वका मितळा
ये ॥ भगवति चिन्नभासो चरमाचलशिखरमारोहति यथा स्तानमागत्य विस्वज्वकिरातचक्रं स्यामिसरः पुण्यजलेषु अक्र
मकृतसंध्या चंदनाद्यवश्यव्यापारः ॥ कृताकारगुप्तिरेव बुकुलमाला कल्पितपुष्पशयने निविष्टः ॥ कलितस्करसभा
वांचारुमेत्रीस्तवर्णालिलिततरपदांतां चिंतयन्नाजपुत्री ॥ कृतिमिहवरकांता कामुकी वैकटेशः कविरिचनचन्द्रिद्रा

मासश्रीनिवासः ॥ १ ॥ इति श्रीनिवासविलासे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ अथ कथं कथमपि विरहवेदनाभूयिष्ठं का
 २४ लं पापयति भगवति श्रीनिवासे ॥ कदाचि कुचलयेषु संकोचकरप्रसारे चक्रानुरागरहिते भूपद्रुनिष्प्रभत्वं गतवति चंद्रे ॥
 पतिब्रतोच्चित्तव्यापारायां निवृत्तनिजनायकानुगमनार्यायां मवर्त्या ॥ अलभस्माकं कलंकिनोऽस्मिन्नज्ञः सेवाजनित
 चलसखेनेतीव विष्णुपद एव तक्षणलीनेषु नक्षत्रेषु ॥ इदमेव प्राप्तकालप्रतिक्रियास्माकमिति विचिंत्येव न एव मुद्रितमु
 र्वं निवसत्कृतस्परिग्रहेषु नीलोत्तलेषु ॥ सजहं सतयोभयपक्षसमानावयमिति वनिः शकं संचरत्कालवेपु ॥ सुमनो
 वृत्तिशोभितां किंभयमस्माकमितीव सरलितग्रीवगायत्कमिलिंदेषु ॥ तदेकद्वारेषु द्विजेषु पुनस्तदुदयमाकांक्षमा
 णेषु वृत्तपत्नीतां प्राप्तेषु च कोरेषु ॥ गतेपि स्वाभिनिधेय्यागो नोचित इति निश्चलप्रकृतितये वनद्रवसु चंद्रकांतम
 णिषु विरामसमयोज्ज्वलमानकोकशोका नलप्रभापटले रिवारुणदेहकांतिजालकैः शोणीकृतासु दशदिशासु ॥ प २४
 द्वितीनामयं विवासकाल इति ज्ञापयंतीष्विविकसंतीषु कसलिनीषु ॥ उद्घाटयत कपाटं ॥ परिष्कृतवीथिकां ॥

बध्नीतवन्दनमालिका ॥ सत्कुरुतशरीराणि ॥ किं न जानी धायमयमागतएवभगयांश्चित्रभानुः पुरस्कृतस्यभानुस्ततो
 षयतेतिप्रकंपितवेत्राग्रपुस्वाधिका रानुसूपमानचरत्सुभटेष्विवतत्रतत्रसंचरत्सुप्राभातिकदरफुल्लकमलसंसर्गकिषा
 यपवमानपोतेषु ॥ अम्कद्यतपुंडरीकश्रीश्यामरश्मिप्रविभवः ॥ परिमुदितमत्तसारंगसहस्रपत्रः ॥ पूर्वतर्नदोषाकरसजा
 नंनिर्जित्यअपरइवभूपः ॥ शूराख्यातिरमणीयः ॥ प्राप्तमहोदयः ॥ परिष्कृतानंतः ॥ सकलजगत्सुकर्मपरिपाकइवमूर्ति
 मान् ॥ त्रयीमूर्तिः तेजोभूमा ॥ पूर्वदिशावण्यसीमा ॥ शनैः शनैः रुवलास ॥ ततश्च ॥ अंतिपुष्करिणीयं ॥ नृसिंहजयंतीयमिति
 ॥ कथमानसंकल्पतां ॥ तीर्थेज्जिजीवितां कमेकरालवः ॥ ^{कमेवसा} कमेकक्षपेठिकेति ॥ जल्पतांशिष्टद्विजातां प्रभा^तस्नानसमयव्यग्रे
 पुजनेषु च्छंभाजनं वा मुषित्वाद्यैवदीयते ॥ पणत्रोषमिति सांत्वयतन्नातरंतकुलकडुलयज्ञोपवीतया च कानांचेठिकार
 तहरिद्रो निकट्टिजविटानां ॥ अत्रैवं पाठः ॥ अस्यायमर्थइतितारंतरंपठतां मास्यपोराणिकानां ॥ मत्स्यं नदत्तं मत्स्यं नदत्तमि
 ति आक्रंदतांगर्भयान्च कानां जातं जातमिदं वाद्यमान करतलिकानां रूपाणास्तिकधनिकानां ॥ त्यजमांगंजलएववि
 ति

२५ स्मृता श्रीमुद्राहाव नितो परिपत सिवराकेण मागोद्विषितः ॥ प्रतिपालय मदागमन ॥ विज्ञातेव ते शिष्टता इत्यादि प्रकारेण
 वदतां जनानां भगवत्याः सुवर्णमुखयः उभयतयैर्ज्ज्भमाण कोलाहले नो हुद्ः यथाविधि स्नात्वा ॥ गिरिसानुग्रहत्वे च व
 स्कुमलाचतादृशी ॥ यस्यैत्री जगत्सारानवद्यः कस्य वा रविः ॥ १ ॥ इति मनस्वालोचनतस्या कृततपनमंडलः ॥ राजकन्या
 वियोगदूयमानमनाः ॥ केनचिन्नरालकनामकेन नर्मसुहृदा सह यद्यत्र द्धारितं तत्रे च मृग्यमितीव तमेव नो देशमुपा
 जगाम श्रोत्रिवासः ॥ तस्यां वेलाया मुदितभूयिष्ठमालो वपरिविबुधमाह सरालकः ॥ वयस्य माधव ॥ क्रमेण चर्कसंयोज्य
 भित्वा श्रीवासकोशकं ॥ जंतुकामः कुबलयं सूर्यस्त्वमिदुनिर्गतः ॥ १ ॥ अपि च ॥ सिंदूरे रविर्नाकितं च घुसृणेः स्त्रस्तं च काशी
 रजेर्विभ्रांतकनकोकरेः शिथिलितं त्रस्तं कुसुंभेरपि ॥ किंचानम्यतिरीक्षितं तव जगद्वृष्टेः प्रतापकोरैः सर्पत्यघनभरुले
 बुजसुहृद्भासां विलासे मुहुः ॥ १ ॥ इतः किंचित्यशयतु देवः ॥ सत्रं कोकुकुलस्य हंससमितेर्दीलां प्रपाजालकं भृंगाणाम् २५
 तनोः कलंबुनिचयं धातुः परं मुदुरां ॥ पर्यंकं च वियोगिनी जनतत्तेर्गेहरमायाऽसरो जालीं सलुरुते करैर्दिनकरः का